

[C. J. F. Sven.]

Minister har jo, som jeg allerede har bemærket, været tilbøjelig til at overføre Udlandets Forhold paa danske Forhold; derfor var der muligvis nogen Anledning for den højtærede Minister til at overveje de af denne fremragende Tysker fremsatte Bemærkninger.

I og for sig vilde det være interessant at følge den højtærede Socialminister i hans ret indgaaende Betragtninger over Skattebyrdens Fordeling her i Landet; men jeg tror ærlig talt, det vilde føre for vidt, og jeg tror ogsaa, at man her bevæger sig paa et Omraade, hvor man skal være overordentlig varsom med at drage bestemte Slutninger af sine Undersøgelser. Jeg skal kun bemærke, at man efter mit Skøn ikke i samme Aandedrag kan sige, at Forbrugs-skatterne her i Landet vender den tunge Ende nedad, og at Arbejderklassen som Følge heraf bærer en overvejende Del af dem, og samtidig paastaa, at den samme Befolkningsklasse fører en fortvivlet Kamp for Tilværelsen; dertil har den danske Forbrugsbeskatning i for høj Grad Karakteren af en Luksusbeskatning. Den højtærede Socialminister var da ogsaa senere i sin Tale stærkt inde paa at understrege, hvor mange Millioner Kroner den danske Befolkning aarlig anvender til Kaffe, Te, Tobak, Spiritus, Motorkøretøjer og Forlystelser af forskellig Art, alt sammen noget, som den højtærede Socialminister med den ham egne Humor kaldte for „yndede Giftstoffer“, altsaa ogsaa Motorkøretøjerne var en Slags yndede Giftstoffer. Paa dette Punkt er jeg ganske enig med den højtærede Minister; jeg er enig med ham i, at dette er et meget stort Beløb, og at en alt for stor Del af Landets Indtægter anvendes til Forbrug af denne Art. Men jeg antager ikke, at den højtærede Minister vil paastaa, at dette Forbrug i overvejende Grad skulde stamme fra de 15 pCt. af Befolkningen, som har over 4 000 Kr. i Indtægt aarlig, eller de 3 pCt., som har over 8 000 Kr. aarlig i Indtægt. Nej, Sagen er den, at den brede Befolkning efterhaanden er kommet op paa en Lefevod, som meget vel tillader den at tage Del i dette Forbrug, og det er maaske udmærket, at vi efterhaanden har været i Stand til at hæve Lefevoden for disse brede Befolkningslag. Men man kan ikke i samme Øjeblik baade forarges over dette Forbrug til flere Hundrede Millioner Kroner og samtidig paastaa, at de paagældende Forbrugere ikke kan eller bør afse en ringe Del af dette Forbrug til øgede Udgifter,

som vel og forhaabentlig kommer det hele Samfund til gode, men dog i ganske særlig Grad tager Sigte paa en yderligere Forbedring af de paagældendes Levekaar.

Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at den formodede Forhøjelse i Udgifterne efter den sociale Reform drejer sig om et Beløb af 4 Kr. aarlig pr. Individ. Tjah, hvis det var saadan, at man kunde slippe med, at hver afleverede 4 Kr. til dette Formaal, saa var maaske hele Sagen adskil- ligt lettere at løse. 4 Kr. om Aaret det er 1 Ø. om Dagen, og det er jo ikke saa forfærdelig meget. Men Forholdet er jo dette, at disse bitte smaa Beløb opsummeres og lægges paa Skuldrene af den Del af Befolkningen, der er i Stand til at opspare og faktisk opsparer, og derved bliver til en Skattebyrde, der kan tyngde Erhvervslivet til Jorden netop i Tider, hvor Erhvervslivet har alle sine Kræfter behov.

Den omfattende Sammenligning, som den højtærede Socialminister i øvrigt foretog mellem de sociale Udgifter i de forskellige Lande, skal jeg, som sagt, ikke komme nærmere ind paa. Den højtærede Socialminister gav, som den nøgterne Mand han er, selv Udtryk for, hvor vanskelig en saadan Sammenligning er, og det er en Opfattelse, som alle, der har tumlet med international Statistik, sikkert fuldt ud kan underskrive. Man er her inde paa et Omraade, hvor man maa bevæge sig med overordentlig Forsigtighed, og det kan ikke være anderledes, fordi man i Virkeligheden savner det fornødne Kendskab til den uendelig brogede Mangfoldighed af Faktorer, der tilsammen giver det sande Billede af de forskellige Landes økonomiske og sociale Forhold.

I de økonomiske Betragtninger kom den højtærede Socialminister derefter ind paa et direkte Spørgsmaal til mig. Paa dette Punkt af sin Tale hævdede den højtærede Minister sig næsten til ciceroniansk Maalestok, idet han vel ikke udbød: O tempora, o mores! men overfor mig sagde: Hvilken Politik, hvilken Taktik, og hvilken Logik udvises der ikke fra det ærede Medlems og det ærede Medlems Partis Side, naar dette paa een Gang nærer visse Betæneligheder ved Forølgelsen af de sociale Udgifter og samtidig har den Dristighed, det Mod, eller hvad man vil kalde det, at forelægge et Folkeforsikringsforslag, der vil koste efter den højtærede Ministers Mening en ca. 75 Mill. Kr.! (*Socialministeren* [Steincke]: Hvor meget mener Taleren selv?). Den ærede Taler skal lige straks komme ind paa, hvor meget han mener. Foreløbig citerede jeg kun, hvad den højtærede Minister mente, og det var, saa vidt jeg forstod,